Dosarul nr. 1-79/2024
PIGD 1-24067424-15-1-20062024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

05 decembrie 2025 or. Cantemir

Judecătoria Cahul (sediul Cantemir),
Instanța compusă din:
Președinte de ședință
Judecător Mihail Osadcii,
Grefier Gabriela Darii, Ion Drangoi, Maria Handuca,
cu participarea:
Procurorului Lungu Valentin,
Apărătorul inculpatului Procoavă Adrian,

a judecat în ședință de judecată publică în procedură generală în limba de stat, cauza penală de învinuire, în privința lui:

Croitoru Mircea **,*** *născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în s. *****, r-nul Cantemir, studii medii speciale, căsătorit, fără persoane la întreținere, fără grad de dizabilitate, cetățean al R. Moldova, pensionar, anterior nejudecat,*

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 20 iunie 2024 - 05 decembrie 2025.
Procedura de citare legală executată.
Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Corpul delict: un CD-R cu 3 secvențe video a procesului de testate alcoolscopică a lui Croitoru Mircea, a-l păstra la materialele prezentului dosar penal pe tot parcursul păstrării dosarului penal. De încasat cheltuielile judiciare din contul inculpatului în beneficiului statului în sumă de 28,85 lei.
Apărătorul inculpatului Croitoru Mircea, avocatul Procoavă Adrian, a solicitat ca instanța să emită o sentință de achitare din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii ori de încetare a procesului penal, deoarece fapta inculpatului constituie o contravenție prevăzută de art. 233 Cod contravențional.
Inculpatul Croitoru Mircea, în ședință de judecată a susținut poziția avocatului său.
Măsură preventivă față de inculpat la faza judecării cauzei nu a fost aplicată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

Croitoru Mircea deținând permisul de conducere nr. *****din 25.04.2001, valabil pentru categoriile de vehicule ”A”, ”B”, ”C”, ”H”, precum şi certificatul de tractorist-mecanic seria ATM nr. 020922 eliberat la data de 14.03.2000 de ISST „Intehagro” pentru categoriile ”A”, ”C”, ”F”, acţionând contrar prevederilor pct. 10, alin. 1) lit. b), pct. 14 lit. a) Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit cărora: *”...persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele Regulamentului”,* totodată, că ”*... conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate ”,* în continuarea acţiunilor sale fiind în stare de ebrietate alcoolică inadmisibilă, la data de 13 aprilie 2024, în jurul orei 13^{50}, aflându-se în s. *****, r-nul Cantemir, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în continuarea acţiunilor sale infracţionale, fiind în stare de ebrietate alcoolică inadmisibilă, a condus tractorul de marca/modelul ”T 30 69”, nr/î *****, deplasându-se pe drumul public din localitate, fapt constatat în procesul verificării acestuia de către angajaţii INSP al IGP, în procesul testării alcoolscopice cu aparatul de tipul „Drager alcotest 6810”, cu nr. ARFN 0010, fiindu-i constatată conform extrasului nr. 4615, concentraţia vaporilor de alcool in aerul expirat de 1,10 mg/1, ceea ce conform prevederilor art. 134^{12} Cod Penal, corespunde stării de ebrietate alcoolica cu grad avansat.

Acțiunile inculpatului Croitoru Mircea, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

De către acuzatorul de stat au fost prezentate următoarele probe:

Fiind audiat în ședința de judecată *martorul Dobrin Denis* a declarat că, la data de 13 aprilie 2024, a fost stopat un tractor dar nu mai ţine minte numărul de înmatriculare, care la volan s-a stabilit a fi cet. Croitoru Mircea, din discuţii de la acesta se simţea miros specific de alcool din cavitatea lui bucală, după care fiindu-i propusă testarea la alcoolemie cu aparatul Drager, concentraţia nu o mai ţine minte, dar era cu grad avansat, au fost întocmite actele procesuale şi tractorul a fost predat prin recipisă.

La întrebările participanţilor la proces martorul a declarat că, era după amiază, nu ţine minte exact ora. Tractorul a fost stopat în localitate, o stradă din satul *****, r-nul Cantemir. I-a explicat conducătorului modalitatea de testare. Precis nu ţine minte, dar i-au fost explicate şi consecinţele şi ultimul a fost de acord cu rezultatul Drager. Nu ţine minte dacă Croitoru Mircea atunci a recunoscut că a servit băuturi alcoolice şi nu ţine minte dacă a povestit ceva despre starea lui de ebrietate. Croitoru Mircea a semnat toate actele de la faţa locului care au fost întocmite. Momentul stopării şi momentul testării a fost înregistrat video cu telefonul mobil şi camera de bord. El a efectuat testarea lui Croitoru Mircea, deţinea certificat privind competenţa. Nu mai ţine minte care a fost motivul stopării. Croitoru Mircea a fost identificat prin eData, s-a prezentat dar nu ţine minte dacă a prezentat careva acte. Nu cunoaște denumirea străzii unde a fost stopat Croitoru Mircea, dar drumul respectiv era în localitate. Se porneşte actul normativ şi apoi se dispune testarea. Nu ţine minte dacă lui Croitoru Mircea i-a fost explicat că faţă de el este aplicat careva mijloace tehnice. Proces-verbal de constatare, care a fost întocmit la faţa locului. Nu ţine minte cine a transmis înregistrările video către ofiţerul de urmărire penală, ori el ori colegul. Nu ţine minte dacă în momentul stopării şi documentarea era în tractor careva persoane. Nu ţine minte dacă în timpul documentării să fi ordonat lui Croitoru Mircea să mute tractorul din drum. El a efectuat testarea, dar Dimici Andrei a înregistrat video şi au fost scoase filmările de

pe camera de bord. Cineva testează şi altcineva înregistrează. Nu cunoaște cine a transmis înregistrările şi nu ţine mine de câte ori au fost transmise.

Fiind audiat în ședința de judecată *martorul Dimci Andrei* a declarat că, la data de 13 aprilie 2024, fiind implicat în serviciu cu colegul său Dobrin Denis, cu automobilul de serviciu Skoda Octavia cu nr./î MAI 9944, pe una din străzile din sat. *****, r-nul Cantemir, a fost stopat mijlocul de transport „tractor", la volan aflându-se o persoană de gen masculin, care mai apoi a fost identificat ca fiind cet. Croitoru Mircea. În timpul verificării actelor din cavitatea lui bucală s-a simţit un miros specific de alcool, ulterior fiindu-i explicată procedura testării, de către colegul Dobrin Denis a fost supus testării cu aparatul de tip Drager, rezultatul fiind cu grad avansat şi anume de 1,10 mg/1 de vapori de alcool în aerul expirat. Cet. Croitoru Mircea a refuzat prelevarea probelor de sânge, comunicând că este de acord cu rezultatul tichetului testului Drager. Pe tot parcursul documentării cazului, cet. Croitoru Mircea a avut un comportament adecvat şi s-a subordonat cerinţelor legale. Mijlocul de transport nu a fost luat la parcarea specială, acesta a fost predat sub recipisă lui Ojog Adrian, la cererea lui Croitoru Mircea.

La întrebările participanţilor la proces martorul a declarat că, în acea perioadă de timp se aflau conform dislocării, în funcţia de agent superior a DP SUD a INSP. Nu își aduce aminte numărul de înmatriculare, dar automobilul a fost stopat aşa cum erau motive de nerespectarea indicaţiilor, acesta se afla în deplasarea pe o stradă din satul *****. Momentul deplasării a fost fixat cu camera de bord, procedura testării, momentul de testare a fost fixată de către el, cu telefonul mobil, aşa cum nu avea echipament necesar de înregistrare, înregistrările efectuate au fost prezentate organului penal. Croitoru Mircea a fost testat de către Dobrin Denis, putea şi el testa, deţinea certificat de a testa, şi Dobrin Denis la fel deţinea. Nu sunt în careva relaţii cu Croitoru Mircea, atât el cât şi nici Dobrin Denis, până atunci nu îl cunoştea pe Croitoru Mircea. Croitoru Mircea a fost testat în stradă, lângă tractor, lângă automobilul de serviciu. Nu își aduce aminte dacă i-a fost explicat despre necesitate, dar probabil că nu. Cetăţeanului Croitoru Mircea i-a fost explicat că poate să îi fie prelevate probe de sânge dacă nu este de acord cu rezultatul testului, însă acesta a refuzat a spus că este de acord cu rezultatul testului Drager. Nu își mai aduce aminte dacă a mai prezentat careva acte şi anume dacă deţine permis de conducere sau dacă are permis de conducere pentru tractor. Nu își aduce aminte dacă a fost întocmit proces-verbal pe careva abateri de circulaţie. Nu își aduce aminte dacă a prezentat permisul sau dacă a fost identificat în baza de date. Nu își aduce aminte cum se numea strada din satul ***** unde a fost stopat mijlocul de transport. Nu își aduce aminte cine a întocmit procesul-verbal de constatare a faptului conducerii în stare de ebrietate. Cet. Croitoru Mircea i-a fost explicat că este înregistrat video. După ce a fost testat s-a apropiat cet. Ojog Andrian şi i-a fost predat mijlocul de transport, nu își mai aduce aminte dacă erau alte persoane căruia să îi fie predat automobilul,. Nu își aduce aminte dacă i s-a explicat ca să dea mijlocul de transport pentru a permite unui motocultor pentru a putea trece. Tractorul a fost condus de Croitoru Mircea. Pe data de 13 aprilie 2024, nu își aduce aminte care înregistrări video au fost transmite organului de urmărire penală, dar a transmis careva înregistrări. Nu își aduce aminte care înregistrări au fost transmise, ori cele de pe camera de bord sau cele înregistrate cu telefonul mobil. Din câte își aduce aminte în timpul deplasării Croitoru Mircea era de unul singur. Nu își aduce aminte dacă au fost fixate toate momentele, dar momentul testării a fost fixat. De asemenea au fost făcute înregistrări cu camera de bord a maşinii. Când s-a simţit un miros specific de alcool, momentul comiterii unei infracţiuni a fost fixat în procesul-verbal. Nu își aduce aminte dacă era vreo persoană cu motocultorul.

La fel în susținerea învinuirii aduse inculpatului Croitoru Mircea, partea acuzării a mai prezentat următoarele documente în calitate de probă: - *Procesul-verbal privind depistarea infracţiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracţiune comisă din data de 15.04.2024 înregistrat în REI-1 al IP Cantemir (*f.d.4); - *Informaţia telefonică din 13.04.2024, ora 14.39 min., adresata IP Cantemir, al angajatului INSP, Dimici Andrei înregistrată în REI-2 al IP Cantemir, privind faptul că la data de 13.04.2024 ora 13.50 min., în s. *****, r- 1 Cantemir a fost stopat tractorul de modelul ”T 30 69”, nr/î *****, la volanul căruia fiind CROITORU Mircea *****, domiciliat în s. *****, r-1 Cantemir, iar în timpul discuţiei din cavitatea bucală se simţea miros puternic de alcool, iar în urma testării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, fiindu-i stabilită concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 1.10 mg/l (*f.d.5)*; - Procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din data de 13.04.2024 potrivit căruia CROITORU Mircea ***** a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul de modelul „Drager alcotest 6810”, cu nr. ARFN 0010, constatându-i-se concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 1.10 mg/l, în temeiul testării nr. 4615, realizat la 13.04.2024 ora 14.08 min (*f.d.6-7); - *Pr-verbal de examinare a documentului din 10.06.2024 potrivit căruia a fost supus tichetul de la aparatul „Drager alcotest 6810”, cu nr. ARFN 0010, care conţine rezultatul testării alcoolscopice al numitului CROITORU Mircea ***** a.n.27.04.1961, realizat la 13.04.2024, ora 14.08 min., testarea nr. 4615, pe tichet fiind indicat rezultatul testării alcoolscopice ce reprezintă concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat este de 1.10 mg/l, fapt confirmat prin semnătura ultimului în partea de jos a tichetului (*f.d.7, 38); - *Tichetul alcooltestului „Drager alcotest 6810”, cu nr. ARFN 0010 nr. 4615 din 13.04.2024, ora 23.06 min. conform căruia concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat numitului CROITORU Mircea ***** este de 1.10 mg/1, anexat la materialele cauzei penale prin ordonanţa OUP din 10.06.2024 (f.d.7, 39); - Certificatul de verificare metrologică C0604314 din 22.01.2024 a aparatului de modelul „Drager alcotest 6810”, cu nr. ARFN 0010; - Certificatul prezentat de DPP a INSP al IGP nr. 34/17-3451 din 08.11.2023, privind instruirile angajatului INSP, Dimici Andrei, privind utilizările aparatului de testarea alcoolscopică de modelul ’’Drager Alcotest 6810”, ’’Drager Alcotest 6820”, ’’Drager Alcotest 7510”; recunoscute şi anexate la materialele cauzei penale prin ordonanţa OUP din 10.06.2024 (f.d.9, 10, 40); - Procesul-verbal din 18.04.2024, privind ridicarea de la angajatul INSP Dimici Andrei, unui suport informaţional unui ”CD-R 700 MB”, cu 3 secvenţe video a procesului de stopare şi testare alcoolscopică a numitului Croitoru Mircea ***** a.n.27.04.1961, realizat la 13.04.2024* (f.d.17-18); *Procesul-verbal din 10.06.2024, privind examinarea suportului informaţional unui ”CD-R 700 MB”, cu 3 secvenţe video a procesului de stopare şi testare alcoolscopică a numitului Croitoru Mircea ***** a.n.27.04.1961, realizat la 13.04.2024* (f.d.18, 36)*; - Notificarea Agenţiei Servicii Publice nr. 01/5073 din 14.05.2024, potrivit căruia numitul Croitoru Mircea ***** este deținătorul permisului de conducere permisul de conducere* nr. *****din 25.04.2001, *Valabil pentru categoriile de vehicule ”A, B, C, H”, Totodată sus-numitul fiind proprietarul tractorului de modelul ”T 30 69”, nr/î ***** (f.d.82-83); - Notificarea ISST ’Intehagro” nr. 223 din 22.04.2024, potrivit căruia numitul Croitoru Mircea ***** este deținătorul certificatului de tractorist- mecanic seria ATM nr. 020922 eliberat la data de 14.03.2000 de ISST ’Intehagro” pentru categoriile ”A, C, F”. Totodată sus-numitul fiind proprietarul tractorului de modelul ”T 30 69”, nr/î ***** (f.d.85)*; Corp delict: - suportul informaţional ”CD-R 700 MB”, cu 3 secvenţe video a procesului de stopare şi testare alcoolscopică a numitului CROITORU Mircea ***** a.n. 27.04.1961, realizat la 13.04.2024, anexat la materialele cauzei penale prin ordonanţa OUP din 10.06.2024* (f.d.18, 37)

De către partea apărării au fost administrate următoarele probe.

Fiind audiat în ședința de judecată ***inculpatul Croitoru Mircea*** a declarat că, la data de 13 aprilie 2024, a primit sunet să se ducă la pădure să îl scoată că l-a prins pe „Mișa” între copac şi maşină şi să i-a „trosul” şi să se ducă la ei. A luat „trosul” şi s-a dus cu remorca şi i-a dat drumul la vale, a plecat prin râpă spre pădure, în momentul acela pe drum era poliţia, era o căruţă în faţă, s-a oprit până a venit/trecut căruţa, a venit poliția, calul era lângă tractor. Poliția i-a spus să i-a tractorul din drum să-l mute pe altă stradă, a luat tractorul şi l-a pus într-o parte lângă un vecin şi a coborât din tractor. Poliţia i-a cerut actele şi i-a spus că li se pare că este băut, şi să fie testat.

La întrebările participanţilor la proces inculpatul a declarat că, a servit la praznic vreun pahar de vin, după care nu a mai servit. S-a luat la ceartă cu poliţiştii de ce el trebuia să dea tractorul înapoi, l-a dat înapoi şi în momentul acela fostul şofer de la maşină i-a spus să aducă ceva antistres, şi el când să coboare din tractor, după ce a oprit tractorul şi a scos cheile, se enervase şi a băut vreo 150 ml de rachiu aşa cum era stresat şi a mai avut anterior o situaţie de stres de asemenea fel. Până a fi testat crede că trecuse vreo 20 minute, până a găsit documentele. Nu recunoaște vina de conducere a mijlocului de transport, el a consumat după ce a coborât din tractor şi a scos cheile. El le-a explicat poliţiştilor dar nici nu au vrut să-l ia în consideraţie. Poliţiştii tot timpul înregistrau cu telefonul, a văzut când doar îl testau că îl înregistrează. Poliţiştii i-au spus să dea tractorul din drum. Drumul dat nu era drum public, este făcut un drum din teritorii agricole pentru a nu ocoli, din grădinile oamenilor. A vorbit cu Vergiliu, dar când poliţiştii i-au spus să dea tractorul şi el a început a tremura, s-a enervat şi a început să consume rachiu. A mers vreo 50 metri la poartă şi apoi i-au luat cheile, şi apoi i-au spus să le dea documentele. A consumat vreo 150 ml de rachiu. Paharul de vin pe care l-a consumat la praznci era de vreo 100 ml. Ştia că nu trebuia să se ducă, dar s-a dus că Mihail Pleş este cumnatul său şi soția l-a rugat să se ducă să-l ajute.

Fiind audiat în ședința de judecată ***martorul Pleș Mihail*** a declarat că, situaţia a fost că el a cumpărat 3 steri de lemn, l-a încărcat cu fiul şi încă un băiat care l-a ajutat, terenul era dificil, pantă, iarba era mare, maşina a început a derapa, nu departe era o băltoacă de apă, unde putea nimeri în ea, fiul era la volan, a sprijinit maşina în aşa fel să nu nimerească în ea, iar el a nimerit între băltoacă şi un copac, a hotărât să îl sune pe Mircea Croitoru să vină cu tractorul deoarece dânsul a are un „tros” lung de vreo 50 de metri. Respectiv Croitoru Mircea a luat „trosul” şi a venit cu tractorul acolo la marginea satului, apoi a fost sunat de Croitoru Mircea care i-a spus că nu poate ajunge la ei şi să vină cineva din ei ca să i-a „trosul”, respectiv fiul său împreună cu un băiat a fost şi a luat „trosul”. Mai apoi, pe câmp acolo nu departe lucra un tractor care făcea niște lucrări agricole, fiul său a apelat la tractoristul respectiv, care s-a învoit, a venit și l-a ajutat să iasă de acolo. Situaţia cu chemarea lui Croitoru Mircea de a îl chema era o extremă necesitate, iar dacă nu apela la ajutorul lui putea fi o situație critică, maşina putea să-l strângă acolo între copac unde mai era înconjurat și de niște spini, putea chiar și să fie vătămat.

Fiind audiat în ședința de judecată ***martorul Leon Alexandru*** a declarat că, îl cunoaște pe Croitoru Mircea, sunt din acelaşi sat, sunt în relaţii bune. La data de 13 aprilie 2024 venea cu căruţa de la pădure, era un drum rău, râpă, nu e departe de pădure, a vrut să dea înapoi dar nu putea, în întâmpinare venea Croitoru Mircea cu tractorul, respectiv s-a oprit că era strâmt, un drum de ţară. E o râpă drumul dat şi el personal s-a oprit cu căruța, la fel s-a oprit şi Croitoru Mircea, nu avea încotro, la fața locului a venit poliţia, Croitoru Mircea a dat înapoi tractorul şi el a trecut mai departe. Poliția era acolo cu girofarul pornit în spatele tractorului lui Croitoru Mircea. Nu a văzut când poliţia l-a testat pe Croitoru Mircea. El personal a mers înainte şi a

plecat. Nu poate spune cine i-a spus lui Croitoru Mircea să de-a tractorul înapoi. Poliţia a văzut când Croitoru Mircea a dat tractorul înapoi. Croitoru Mircea a dat tractorul la o poartă lângă un om din sat. Nu a văzut poliţia când deodată s-au întâmpinat cu Croitoru Mircea. Croitoru Mircea a stat în tractor şi l-a dat înapoi apoi a coborât. A văzut doar un poliţist, era cu maşina poliţiei. El personal l-a văzut pe Croitoru Mircea de departe. Nu a observat să fie beat. Poartă ochelari și l-a văzut de departe pe Croitoru Mircea. Maşina poliţiei era în urma tractorului lui Croitoru Mircea. Până nu a dat înapoi Croitoru Mircea tractorul înapoi, nu a putut trece. Era doar el cu căruţa, Croitoru Mircea cu tractorul şi maşina poliţiei.

Aprecierea instanței de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța își întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În acest sens, instanța reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului[1].

În privința inculpatului Croitoru Mircea, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al CoEDO, inculpatul i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

La aprecierea acţiunilor inculpatului, instanța de judecată consideră necesar de reiterat prevederile art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, conform cărora, Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor", instanța de judecată a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe.

Așadar, în ședința de judecată apărătorul inculpatului, avocatul Procoavă Adrian a înaintat o cerere în baza art. 345 alin.(4) pct. 2), 347 CPP, solicitând ca în raport cu prevederile art. 93, 94, 95 CPP să fie excluse ca probe, respectiv procesul penal urmează a fi încetat din următoarele considerente.

---

[1] Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiție a RM nr. 10 din 24 februarie 2000, pct. 4.

Urmărirea penală a fost pornită la data de 15.04.2024 contrar prevederilor art.273 Cod de procedură penală şi Anexa nr.2 a Ordinului Comun nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008 cu privire la evidenţa unică a infracţiunilor, a cauzelor penale şi a persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, (*necătând la faptul că ordonanţa este datată cu data de 15.04.2024).*

Odată ce angajaţii INSP după testarea lui Croitoru Mircea au stabilit un grad avansat de alcool, urmau a fi aplicate direct în concordanță cu actele departamentale şi exigenţele art.273 Cod de procedură penală. Cu atît mai mult angajaţii INSP după stabilirea concentraţiei de alcool ce o plasa sub răspunderea penală urmau să emită un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive, iar ordonanţa cu privire la aplicarea măsurii preventive potrivit prevederilor art.175-art.177 Cod de procedură penală îi aparţine în exclusivitate procurorului, iar angajaţii INSP urmau să decidă înlăturarea persoanei de la conducerea mijlocului doar după emiterea de către procuror a ordonanţei motivate, cu atît mai mult angajaţii INSP contrar prevederilor art.182[1] Cod de procedură penală.

Agenții de constatare nu au întocmit în 4 exemplare proces-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, atâta timp cît Croitoru Mircea nu a recepționat procesul verbal, alin. (5).

Ordonanţa de ridicare din 18.04.2024 şi procesul verbal din 18.04.2024 a înregistrărilor video de la Andrei Dimici a trei înregistrări video *(înregistrările video din automobilul de serviciu MAI 9944, înregistrările video de la camera de corp cît şi înregistrările video efectuate cu telefonul mobil),* cît şi anexarea acestor înregistrări video ca probe la dosar sunt lovite de nulitate deoarece agentul constatator în procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică ca mijloace tehnice indică că au fost utilizate şi video registrator 70 MAI şi telefonul mobil, inclusiv nu este clar dacă aceste mijloace tehnice utilizate la aplicarea înregistrărilor video sunt nişte mijloace tehnice omologate potrivit Ordinului MAI nr.45 din 19.02.2010, inclusiv contrar Hotărîrii de Guvern nr.1139 din 18.09.2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliţiei, inclusiv prevederile Ordinului nr.45 cât şi prevederile art.273 Cod de procedură penală prevede o altă procedură de remitere a înregistrărilor video către OUP, şi anume actele de constatare şi mijloacele de probă se transmit către organele de urmărire penală odată cu procesul verbal de constatare a infracţiunii ci nu ulterior, ceea ce pune la îndoială autenticitatea înregistrărilor cât şi a declarațiilor colaboratorilor INSP. Cu atît mai mult considerăm că OUP nici nu putea ridica de la Dimici Andrei aceste înregistrări video atâta timp cît dânsul nu este persoana autorizată de a stoca şi de a elibera aceste înregistrări video care conțin date cu caracter personal, adică potrivit actelor sus menţionate cît şi Hotărîrii de Guvern nr.441 din 29.06.2022 nu este persoana responsabilă de furnizare a unei astfel de informaţii.

Contrar actelor sus enunţate în procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 13.04.2024 se indică că la procesul verbal (f.d.6) se anexează înregistrările video, proces verbal care potrivit procesului verbal privind depistarea infracţiunii din 15.04.2024 (f.d.4) aceste înregistrări video cu tot setul de acte au fost remise spre înregistrare în R-l la OUP, dar la data de 18.04.2024 de la Dimici Andrei sunt ridicate nişte înregistrări video. La acest capitol nu este clar în raport cu autenticitatea acestor înregistrări video. Ori pct.12 Capitolul II a Ordinului 45 stabileşte expres că: „ *la procesul-verbal se anexează toate probele acumulate de către agentul constatator: fotografiile, peliculele, înregistrările audio şi video, împachetate şi sigilate corespunzător”.*

Ordonanţa de recunoaştere a lui Croitoru Mircea ca bănuit din 16.05.2024 a fost adoptată cu încălcarea art.63 Cod de procedură penală, iar Curtea Constituţională prin Hotărîrea nr.26 din 23.11.2010 asupra excepţiei de neconstituţionalitate a prevederilor alin.(6) art.63 Cod de procedură penală, Hotărîrea nr.25 din 29.03.2018 de inadmisibilitate a sesizării nr.20g/2018 şi alte Hotărîri au apreciat că problema abordată în aceste speţe în raport cu momentul decurgerii termenului de bănuit a unei persoane în afară de regula general îşi găseşte soluţia în cuprinsul art.63 alin.(1^1) din Codul de procedură penală, care prevede că ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi informaţia despre drepturile prevăzute la articolul 64 ***se aduc la cunoştinţă în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acţiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.*** Astfel, Curtea observă că soluţia legislativă prevăzută de alin.(1^1) din articolul 63 din cod reprezintă o excepţie de la alin.(l) din acelaşi articol şi corespunde celui de-a doilea element al noţiunii de „acuzaţie în materie penală" în sensul Convenţiei, care se manifestă prin existenţa unor ***„repercusiuni importante asupra situaţiei (persoanei)"***. Excepţia menţionată constă în faptul că, în cazul în care faţă de o persoană există anumite bănuieli rezonabile cu privire la săvârşirea unei infracţiuni şi în raport cu aceasta sunt efectuate anumite acţiuni procedurale, care creează repercusiuni importante asupra situaţiei persoanei, **organele de urmărire penală au** obligația de a recunoaște **această persoană în calitate de bănuit în decurs de 5 zile din momentul de începere a primei acţiuni procedurale,** sub acest aspect, Curtea reţine că jurisprudenţa Curţii Europene este constantă în privinţa faptului că înlăturea de la conducerea mijlocului de transport, filmarea persoanei de către agenţii statului şi efectuarea acţiunilor de constatare direct cu persoana suspectă prin testarea ei cu aparatul Drager poate constitui o „acuzaţie în materie penală" în sensul articolului 6 § 1 din Convenţie, în cazul în care aceste acţiuni au produs „repercusiuni importante asupra situaţiei (persoanei)" (Ommer v. Germania (nr.2), hotărârea din 13 noiembrie 2008, §69; Coeme şi alţii v. Belgia, hotărârea din 22 iunie 2000, §133; Barry v. Irlanda, hotărârea din 15 decembrie 2005, §35; Barry v. Irlanda, hotărârea din 15 decembrie 2005, §35; Novikas v. Lituania, hotărârea din 20 aprilie 2010, §23; Strategies şi Communications şi Dumoulin v. Belgia, hotărârea din 15 iulie 2002, §42; Lindkvist v. Danemarca, decizia din 9 septembrie 1998, §2). Din cele menţionate, Curtea relevă că aprecierea **existenţei** sau a **absenţei** unor „***repercusiuni importante pentru situaţia (persoanei***)" reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a acţiunii de ridicare atât sub aspectul unei „acuzaţii în materie penală", în sensul articolului 6 §1 din Convenţie, cât şi sub aspectul dispoziţiilor articolului 63 alin.(1^1) din Codul de procedură penală. Din cele menţionate, Curtea relevă că aprecierea **existenţei** sau a **absenţei** unor ***„repercusiuni importante pentru situaţia (persoanei***)" reprezintă factorul determinant în procesul de calificare a acţiunilor de ridicare atât sub aspectul unei „acuzaţii în materie penală", în sensul articolului 6 §1 din Convenţie, cât şi sub aspectul dispoziţiilor articolului 63 alin.(1^1) din Codul de procedură penală. în acest sens, legislatorul le-a acordat organelor de urmărire penală şi instanţelor de judecată competenţa de a aprecia, în fiecare caz concret, dacă acţiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situaţia persoanei şi dacă, în consecinţă, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuit în sensul alin.(1^1) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularităţile fiecărui caz concret, dacă acţiunile procedurale efectuate în cadrul urmăririi penale au produs sau nu repercusiuni importante pentru situaţia persoanei şi dacă, în consecinţă, persoanei trebuie să-i fie recunoscută calitatea de bănuit în sensul alin.(1^1) al articolului 63 din Cod, având în vedere particularităţile fiecărui caz concret. Deci în concluzie atîta timp cît asupra lui Croitoru Mircea a avut loc o represiune importantă prin înlăturarea de la exercitarea unui drept special-conducerea mijlocului de transport, *(art.182^1 Cod de procedură)*

prin filmarea acestuia de către agenţii statului cît şi prin testarea cu alcotestul la data de 13.04.2024, OUP avea obligaţia de a emite pînă la data de 18.04.2024 o ordonanţă de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit, însă potrivit materialelor dosarului penal această ordonanţă este datată cu data de 16.05.2024.

Potrivit înregistrărilor video anexate la dosar, şi vizionate la finisarea urmăririi penale se constată că aceste înregistrări sunt neclare în raport cu acuzația faţă de Croitoru Mircea ce vizează conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate şi anume potrivit înregistrărilor proveniența cărora nu este cunoscută deoarece nu este clar de unde şi de la cine au fost ridicate aceste înregistrări video, cu ce mijloace tehnice au fost înregistrate aceste înregistrări inclusiv nu este clar perioada înregistrării lor, cronologia, şi anume din videoul fragmentat se constată că reprezentanții INSP urmăresc un tractor care este condus de o persoană neidentificată, ca ulterior este testat cu aparatul Drager Croitoru Mircea.

Ordonanţa de punere sub învinuire datată cu data de 14.06.2024 este ilegală atâta timp cît la data de 13.04.2024 Croitoru Mircea a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport ceea ce este o măsură preventivă potrivit art.175 alin.(3) pct.5[1]) Cod de procedură penală iar potrivit textului art.63 alin.(2) pct.2 Cod de procedură penală calitatea de bănuit în această situaţie nu poate depăşi 10 zile din momentul aplicării măsurii preventive neprivativă de libertate. Analizând şi practica judiciară în raport cu obligativitatea procurorului de ai înainta învinuirea persoanei în termen de 10 zile din momentul înlăturării persoanei de la conducerea mijlocului de transport *(ca fiind nişte măsuri de constrîngere),* teze care au fost prezentate pentru utilizare în practică colaboratorilor de poliţie şi nu în ultimul rând procurorilor potrivit Indicaţiei Procuraturii Generale nr.11-12d/22-2123 din 29.06.2022, în care s-a constatat că instanţele de judecată prin hotărîri definitive şi irevocabile au constatat o abatere ale organelor de drept potrivit exigenţelor art.63 Cod de procedură penală (a se vedea Decizia Curţii de Apel Cahul din 23.12.2021 - Dosarul nr.1-20136235-05-1r-28092021, Decizia Curţii de Apel Cahul din 02.03.2022 - Dosarul nr. l-21061681-05-1r-04012022 şi alte decizii), şi astfel în concluzie prin aplicarea măsurilor de constrîngere expuse supra la data de 13.04.2024 în raport cu Croitoru Mircea colaboratorii de poliţie l-au înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, şi se prezumă că pînă la data de 23.04.2024 ultimul urma să fie pus sub învinuire.

La data de 16.05.2024 către OUP a depus două cereri cu privire la efectuarea unor acţiuni de urmărire penală, la care la data de 14.06.2024 după studierea dosarului penal prin intermediul oficiului poştal a recepționat ordonanţa OUP din 28.05.2024 prin care a fost informat că cererea a fost admisă parţial fără a se concretiza care anume aspecte au fost admise de către OUP, iar după studierea materialelor dosarului penal am stabilit că mai multe aspecte au fost lăsate fără examinare de către OUP. La acest aspect consideră că cererea a fost examinată superficial fiind nemotivată şi remisă intenţionat avocatului după expirarea celor 15 zile pentru a nu putea fi contestată potrivit prevederilor Codului de procedură penală.

Materialul R-2 cu nr.1054 (f.d.5) a fost repartizat de către conducător pentru examinare colaboratorului INSP Andrei Dimici, iar colaboratorul Dobrin Denis contrar pct.27 şi 31 la Anexa nr.1 la Ordinul Interdepartamental al PG, MAI, SV, CNA nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2008, pct.77-79, 90, 138, 144, 146, 150-168 a Ordinului IGP nr.138, art.26 alin.(1) lit. e) a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului a examinat samavolnic materialul R-2, inclusiv a întocmit procesul verbal privind depistarea infracţiunii.

Concluziile instanței referitor la argumentele formulate de partea apărării:

1. Instanța de judecată reține că unul din argumentele apărătorului constă în faptul că inculpatului de către agentul constatator SP Cantemir-Leova al Direcției de patrulare Sud a INSP a IGP Dobrin Denis, prin recipisa din 13 aprilie 2024 (f.d.8) i-a fost aplicată măsura preventivă neprivativă de libertate prevăzută de art.175 alin.(3) pct. 5^1) Cod de procedură penală – înlăturarea de la conducerea vehiculului, conform art. 182^1 Cod de procedură penală, iar prin prisma art. 63 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, a dobândit calitatea de bănuit la data de 13 aprilie 2024, și nicidecum la data de 15 mai 2024 când de fapt a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, iar învinuirea i-a fost înaintată abia la data de 13 iunie 2024, respectiv face referire avocatul la prevederile art. 63 alin.(1) pct. 1^1) CPP, care indică avocatul că „prevede că ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi informaţia despre drepturile prevăzute la articolul 64 ***se aduc la cunoştinţă în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acţiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.”***

Așadar, instanța reține că avocatul consideră *„atît timp cît asupra lui Croitoru Mircea a avut loc o represiune importantă prin înlăturarea de la exercitarea unui drept special-conducerea mijlocului de transport, (*art.182^1 Cod de procedură penală), *prin filmarea acestuia de către agenţii statului, prin testarea cu alcooltestul la data de 13.04.2024, OUP avea obligaţia de a emite pînă la data de 18.04.2024 o ordonanţă de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit, însă potrivit materialelor dosarului penal această ordonanţă este datată cu data de 15.05.2024”.*

Instanța constată că apărătorul interpretează eronat norma art. 63 alin.(1) pct. 1^1) CPP și încearcă să inducă instanța în eroare, or norma respectivă prevede în mod expres că, ***Ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi informaţia despre drepturile prevăzute la art.64 se aduc la cunoştinţă în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanţei, dar nu mai tîrziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acţiuni procedurale efectuate în raport cu acesta****. În cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigaţii în privinţa bănuitului, aducerea la cunoştinţă a ordonanţei de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi a drepturilor sale se amînă în baza ordonanţei motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucţie pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei pînă la 3 luni. În cazul infracţiunilor privind crima organizată, spălarea de bani, al infracţiunilor cu caracter terorist, al infracţiunilor de corupţie şi ale celor conexe actelor de corupţie, termenul de amînare a aducerii la cunoştinţă poate fi prelungit pînă la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucţie. Fiecare prelungire a termenului de amînare a aducerii la cunoştinţă a ordonanţei de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi a drepturilor sale nu poate depăşi 30 de zile.*

Astfel, legiuitorul a indicat în mod expres că în cazul în care ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit din motive independente de acțiunile OUP nu i-a fost adusă la cunoștință bănuitului în termenul prevăzut de 5 zile, această ordonanță cu titlu de excepție se aduce la cunoștință nu mai tîrziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

Prin urmare, instanța constată că textul normei legale precitate este clar și concis, însă prin fragmentarea utilizată și inserată de avocat în cererea sa precum că „***se aduc la cunoştinţă în decurs de 5 zile [...] din momentul de începere a primei acţiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.”***, avocatul încearcă să creieze percepția artificială a cititorului că termenul acțiunii procesuale a început să curgă de la prima acțiune procesuală efectuată de agentul

constatator Dobrin Denis în raport cu Croitoru Mircea, ceea ce de facto nu corespunde textului legal prevăzut de legiuitor în norma art. 63 alin.(1^1) CPP.

Subsecvent, instanța de judecată menționează că, potrivit prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală „ [...] *măsurile procesuale de constrângere sunt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel*” în sensul normei juridice pre citate rezidă că înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport de către agentul constatator se efectuează numai după pornirea urmăririi penale.

În această ordine de idei, instanța consideră de a puncta într-un mod sintetic dar foarte esențial că, potrivit prevederilor Codului de procedură penală, se face o distincție între *etapa pornirii procesului penal și etapa pornirii urmăririi penale*, ambele având particularități proprii.

Astfel, pentru a face lumină în speța dedusă judecății este de subliniat că teza I din art.1 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că - *procesul penal se consideră început din momentul sesizării sau autosesizării organului competent despre pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni*.

De asemenea, conform art.274 alin.(1) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245/31.07.2023, în vigoare din 22.08.2023), prevedea că organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut în art. 262 şi 273 Cod de procedură penală dispunea în termen de 45 de zile, prin ordonanță, *începerea urmăririi penale* în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune şi nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

În acest sens, instanța observă că, toate acțiunile procesuale care se desfășoară la etapa premergătoare urmăririi penale au un caracter concentrat asupra scopului de a stabili și confirma existența bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni și este circumscrisă termenului de 45 de zile (după ultimele modificări) de la momentul sesizării sau autosesizării organului de urmărire penală sau a procurorului.

Astfel, pornind de la natura scopului acțiunilor la etapa premergătoare urmăririi penale, acestea se rezumă la constatarea faptei infracționale (*in rem*), însă nu și la formularea unei învinuiri în privința persoanei (*in personam*).

În continuarea acestei succesiuni de idei, instanța conchide că urmărirea penală a fost dispusă pe 15 aprilie 2024 (*f.d.1)* iar inculpatul Croitoru Mircea a fost înlăturat de la conducerea vehiculului pe 13 aprilie 2024 (*f.d.8*) prin urmare, nu se poate vorbi despre aplicarea măsurii de constrângere în sensul prevederilor art.art.175 alin.(3) pct. 5^1) și 182^1 Cod de procedură penală, deoarece contravin prevederilor art.279 alin.(1) Cod de procedură penală.

Totodată, în vederea fundamentării acestei concluzii este de menționat că, potrivit constricției logic-juridice a normelor procesul penale, Croitoru Mircea nu putea fi recunoscut în calitate de bănuit potrivit prevederilor art.63 Cod de procedură penală, înainte de a fi dispusă începerea urmăririi penale.

De altfel, se impune de a fi precizat că, în acord cu art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuit poate fi doar ordonanța sau încheierea de aplicare a măsurii preventive, iar în corelație cu Codul de procedură penală, asemenea acte pot fi emise doar de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Sub aspectul celor indicate, instanța notează că, prerogativele organului de constatare specificate la art.273 Cod de procedură penală nu-l împuternicesc de a emite ordonanțe în sfera aplicării măsurilor preventive.

Mai mult ca atât legiuitorul în norma art. 182[1] Cod de procedură penală, indică în mod expres, persoana care conduce mijlocul de transport se înlătură de la conducere de către organul de constatare dacă există temeiuri suficiente că aceasta se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool sau de alte substanțe.

Subsecvent, instanța reține că potrivit materialelor cauzei penale se atestă faptul că de către agentul constatator Dobrin Denis nu a fost dispusă ridicarea automobilului la parcarea specială în condițiile art. 439 alin. (1) Cod contravențional, care statuează că *„dacă conducătorul unui vehicul este înlăturat de la conducere,* ***un alt conducător care îl însoţeşte şi care deţine documente valabile pentru conducerea respectivei categorii de vehicule poate prelua conducerea vehiculului şi continua deplasarea****. În cazul în care acest lucru nu este posibil şi vehiculul nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului acestora, vehiculul este evacuat la staţia de parcare specială sau la subdiviziunea de poliţie cea mai apropiată de locul constatării contravenţiei”.*

La caz, instanța atestă cu certitudine faptul că prin recipisa din 13.04.2024 (f.d.8), agentul constatator Dobrin Denis a îndeplinit prevederile art. 439 alin.(1) Cod contravențional, și a transmis Tractorul de model „T 30 69” cu nr./î CH B 373 locuitorului s. *****, r-nul Cantemir Ojog Adrian a.n.23.09.1989 care și-a asumat angajamentul pentru a transporta mijlocul de transport la domiciliul lui Croitoru Mircea.

Respectiv în acest context, nu are relevanță alegațiile părţii apărării formulate în pct. 3 al cererii sale, prin care a invocat că agentul constatator nu a întocmit 4 exemplare ale procesului-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, or acţiunea procesuală respectivă se dispune doar în cazul aducerii vehiculului la parcarea specială în condiţiile stipulate conform art. 439 alin. (3), (4) Cod contravențional, iar la caz situația respectivă nu este incidentă.

Subsidiar, instanța reține că organelor de constatare (articolul 273 Cod de procedură penală), în speță-poliția, i-au fost acordate împuterniciri pentru a aplica măsuri procesuale de constrângere (capitolul V, Cod contravențional) sub formă de înlăturarea de la conducerea vehiculului, pînă la începerea urmăririi penale în procesul de constatare a unor fapte prejudiciabile, adică exercitarea unor acțiuni premergătoare pornirii urmăririi penale, iar ulterior aceste acte de constatare întocmite conform prevederilor alin. (3) al art. 273 Cod de procedură penală, se predau în termen de 24 de ore, organului de urmărire penală pentru începerea urmării penale.

Prin urmare, alegațiile apărătorului că inculpatul Croitoru Mircea la data de 13 aprilie 2024 a dobândit calitatea de bănuit sunt nefondate, așa cum la caz, nu a fost pornită urmărirea penală, care a fost dispusă de organul de urmărire penală la data de 15 aprilie 2024 în baza actelor de constatare parvenite de la organul de constatare - poliţia.

Respectiv de către organul de urmărire penală la data de 15 mai 2024, în temeiul art. 63 Cod de procedură penală, inculpatul Croitoru Mircea a fost recunoscut în calitate de bănuit (f.d.23), iar la data de 13 iunie 2024 a fost recunoscut în calitate de învinuit (f.d.90), astfel de către procuror a fost respectat termenul de 3 luni potrivit art. 63 alin.(2) pct. 3) CPP, de menținere a inculpatului Croitoru Mircea în calitate de bănuit.

Totodată, Instanța reţine și practica judiciară națională, în care Colegiul penal lărgit al Curții supreme de Justiție, a examinat o speță similară[2].

La caz, jurisprudența bineînţeles, nu are aceeaşi autoritate ca şi legea. Legea se impune instanţelor judecătoreşti prin ea însăşi, pe când deciziile tribunalelor nu constituie un adevărat izvor formal al dreptului decât când, în urma unor repetate soluţii în acelaşi sens, nu se mai

[2] http://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=22049

revine asupra lor şi sunt considerate ca formând o regulă de drept obligatorie, reprezentând o *emanaţie* a practicii judiciare.

Așadar, înlăturarea de la conducerea unui vehicul în cadrul procesului de constatare de către agentul constatator conform prevederilor art. 273 Cod de procedură penală, nu constituie o acuzație în materie penală, după cum sugerează partea apărării.

Relevantă în speță, este și jurisprudenţa CtEDO, în cauza *Matskus v. Rusia*, 21 februarie 2008, Curtea a considerat că termenul rezonabil de examinare a cauzei a început să curgă din momentul arestării reclamantului, deși urmărirea penală a fost începută cu o zi mai devreme (a se vedea § 71 din hotărâre). În cauza *Kiršteins v. Letonia*, 20 octombrie 2016, Curtea a considerat că termenul rezonabil de examinare a cauzei a început să curgă din momentul interogării reclamantului în calitate de suspect, deși urmărirea penală a fost începută cu câteva luni mai devreme. În acest caz, Curtea a menționat că nu s-a demonstrat că situația reclamantului a fost afectată în mod substanțial înainte ca acesta să fie interogat în mod oficial în calitate de suspect (a se vedea § 27 din hotărâre).

În consecință instanța nu va reține ca întemeiată poziția avocatului prin care a indicat că „*Cu atît mai mult angajaţii INSP după stabilirea concentraţiei de alcool ce o plasa sub răspunderea penală urmau să emită un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive, iar ordonanţa cu privire la aplicarea măsurii preventive potrivit prevederilor art. I75-art.177 Cod de procedură penală îi aparţine în exclusivitate procurorului, iar angajaţii INSP urmau să decidă înlăturarea persoanei de la conducerea mijlocului doar după emiterea de către procuror a ordonanţei motivate”*, or după cum instanța a stabilit, legislația procesual penală prin norma art. 273 CPP, îi conferă agentului constatator aflat în exercițiul funcțiunii să încheie acte de constatare a infracțiunii și dispune de dreptul legal acordat conform Codului contravențional, până la pornirea urmăririi penale să înlăture conducătorul de la conducerea vehiculului în condițiile stipulate la art. 438, 439 din capitolul V al Codului contravențional.

2. Cu referire la argumentul că *„urmărirea penală a fost pornită* (necătând la faptul că ordonanţa de pornire este datată cu data de 15.04.2024*) contrar prevederilor art.273 Cod de procedură penală, Ordinului IGP al MAI nr.138 din 11.11.2013 şi Ordinului MAI nr.45 din 19.02.2010, cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea şi desfăşurarea activităţii de supraveghere a traficului rutier şi Instrucţiunilor de utilizare a mijloacelor tehnice. Astfel urmărirea penală urma a fi pornită în termen de 24 de ore din momentul constatării infracţiunii, ori în speţa noastră la data de 15.04.2024 au fost constatate elementele infracţiunii, în continuare procesul verbal de constatare a infracţiunii a fost înregistrat ca proces penal şi anume în R-1 la data de 15.04.2024 cu nr.20244300114”* instanța constată că norma art. 273 alin.(3) CPP, prevede că, actele de constatare întocmite conform prevederilor alin.(2), împreună cu mijloacele materiale de probă, **se predau,** în termen de 24 de ore, de către organele de constatare din cadrul poliţiei,– organului de urmărire penală corespunzător constituit conform legii în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pentru începerea urmăririi penale, însă Organul de urmărire penală sesizat în temeiul art. 262 și **273 CPP** dispune de dreptul discreționar de a începe urmărirea penală conform art. 274 CPP**, în termen de 45 de zile,** prin ordonanță, în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă cel puţin o bănuială rezonabilă că a fost săvîrşită o infracţiune şi nu există vreuna din circumstanţele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv.

Așadar, alegațiile apărătorului că urmărirea penală se începe în termenul de 24 de ore de la transmiterea actelor de constatare de către agentul constatator în temeiul art. 273 alin.(3) CPP, organului de urmărire penală, sunt nefondate și nu corespund normelor legale precitate.

3. Referitor la argumentul că *„Materialul R-2 cu nr.20244301054 (f.d.5) a fost repartizat de către conducător agentului constatator Dimici Andrei, iar Dobrin Denis contrar pct.27 şi 31 la Anexa nr.1 la Ordinul Interdepartamental al PG, MAI, SV, CNA nr.121/254/286-0/ 95 din 18.07.2008, pct.77-79, 90,138,144,146,150-168 a Ordinului IGP nr.138, art.26 alin.(l) lit. e) a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului a examinat samavolnic materialul R-2. Procesul verbal de constatare a infracţiunii a fost întocmit de către o persoană neîmputernicită şi anume Dobrin Denis deoarece ultimului nu i-a fost vizat spre examinare de către conducător materialul R-2 cu nr.1054. Inclusiv la procesul verbal nu au fost anexate toate materialele potrivit actelor departamentale şi anume s-a încălcat pct.21 şi 29 din Ordinul MAI nr.45, art.273 alin.(3) CPP, pct.153-157 din Ordinul IGP nr.138”* instanța va reține acest argument ca neîntemeiat, or este mai puțină relevantă situația dacă a fost avizată polițistului Dimici Andrei spre examinare informația telefonică din 13 aprilie 2024, ora 14^{39}, pe faptul circumstanțelor relatate de către colaboratorul de poliție Dimici Andrei, or de facto, materialul înregistrat în R-2 cu nr. 20244301054 nu a fost examinat din motivul că circumstanțele respective se încadrează în sfera penală, respectiv colaboratorul de poliție Dobrin Denis, care a întocmit procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică corect a întocmit procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune comisă din 15 aprilie 2024 și împreună cu mijloacele de probă acumulate în cadrul procesului de constatare le-a transmis organului de urmărire penală al IP Cantemir, conform prevederilor art. 273 alin.(3) Cod de procedură penală (f.d.4).

4. Cu referire la argumentul că, *„Ordonanţa de ridicare din 18.04.2024 (f.d.16) şi procesul verbal de ridicare din 18.04.2024 a înregistrărilor video de la Dimici Andrei (înregistrările video din automobilul de serviciu cît şi înregistrările video de la camera de corp şi înregistrările efectuate cu telefonul mobil), cît şi anexarea acestor înregistrări video ca probe la dosar sunt lovite de nulitate deoarece agentul constatator a indicat în procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică că mijloace tehnice au fost utilizate video registrator 70 MAI, şi telefonul mobil, inclusiv dacă aceste mijloace tehnice utilizate la aplicarea înregistrărilor video este un mijloc tehnic omologat potrivit Ordinului MAI nr.45 din 19.02.2010, inclusiv contrar Hotărîrii de Guvern nr.1139 din 18.09.2003 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare şi aparatajului medical din dotarea poliţiei, inclusiv prevederile Ordinului nr.45 cât şi prevederile art.273 Cod de procedură penală prevede o altă procedură de remitere a înregistrărilor video către OUP, şi anume actele de constatare şi mijloacele de probă se transmit către organele de urmărire penală odată cu procesul verbal de constatare a infracţiunii ci nu ulterior, ceea ce pune la îndoială autenticitatea înregistrărilor cât şi a declarațiilor colaboratorilor INSP. Cu atît mai mult considerăm că OUP nici nu putea ridica de la Postică Dumitru aceste înregistrări video atâta timp cît dânsul nu este persoana autorizată de a stoca şi de a elibera aceste înregistrări video care conţin date cu caracter personal, adică potrivit actelor sus menţionate cît şi Hotărîrii de Guvern nr.441 din 29.06.2022 nu este persoana responsabilă de furnizare a unei astfel de informaţii”* instanța reține că legiuitorul în norma art. 273 alin.(3) Cod de procedură penală, nu impune agentului constatator în mod exhaustiv sub sancțiunea decăderii transmiterea tuturor actelor de constatare întocmite

conform alin.(2) al aceluiaşi articol, respectiv instanța relatează că OUP în exercitarea urmăririi penale este în drept conform art. 131, 260, 261 să efectueze ridicări a unor probe ce prezintă relevanță pentru cauza penală instrumentată.

5. Cu referire la argumentul „*Potrivit înregistrărilor video anexate la dosar, şi vizionate la finisarea urmăririi penale se constată că aceste înregistrări sunt neclare în raport cu acuzația faţă de Croitoru Mircea ce vizează conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate şi anume potrivit înregistrărilor provenienţa cărora nu este cunoscută deoarece nu este clar de unde și de la cine au fost ridicate aceste înregistrări video, cu ce mijloace tehnice au fost înregistrate aceste înregistrări inclusiv nu este clar perioada înregistrării lor, cronologia, şi anume din videoul fragmenta se constată că reprezentații INSP urmăresc un tractor care este condus de o persoană neidentificată ca ulterior este testat cu aparatul Drager Croitoru Mircea"* instanța relevă că nu există nici un dubiu din ce sursă au provenit înregistrările video și anume au fost ridicate de către OUP în temeiul art. 131, 260, 261 CPP de la agentul constatator Dimici Andrei care la data de 13 aprilie 2024 împreună cu colegul său Dobrin Denis se aflau în serviciul de patrulare (f.d.17). La fel, faptul că înregistrările video au provenit de la agenții de patrulare se atestă implicit și prin răspunsul INSP nr. 34/17/298 din 28.04.2025 furnizat avocatului Procoavă Adrian.

Referitor la argumentul că înregistrarea video este "fragmentată" după cum sugerează partea apărării, instanţa nu va aprecia argumentul ca întemeiat, or, OUP a transcris pe CD, doar acele imagini care prezintă relevanță pentru dosarul penal, și care într-o oarecare măsură dovedesc circumstanțele că a avut loc stoparea unui vehicul și că în privința acelui conducător de vehicul de către colaboratorii de poliție i-a fost cerută trecerea testării alcoolscopice, care în consecință a fost trecută de către conducătorul mijlocului de transport, respectiv instanța menționează că înregistrarea video urmează să demonstreze momentele principale ce formează obiectul urmăririi penale, adică testarea alcoolscopică a conducătorului de vehicul de către colaboratorul de poliție, și nicidecum polemicile care au avut loc dintre polițiști și Croitoru Mircea, care în esență sunt irelevante pentru cauza penală.

În continuarea șirului logic expus, instanța reține că precitarea de către partea apărării a cauzelor examinare de către CtEDO[3], sugerând ideia că în cauzele respective se regăsesc circumstanţele privind „ridicarea mijlocului de transport" ce a produs „repercusiuni importante asupra persoanei", sunt irelevante prezentei spețe deduse judecăţii și constituie o metodă de inducere în eroare a instanței, or cauzele respective conțin circumstanțe de fapt și de drept diferite de prezenta speță, invocându-se încălcarea articolului 6§1 din Convenţie, iar în speță instanța reiterează că inculpatului Croitoru Mircea prin aplicarea măsurilor de constrîngere de înlăturarea de la conducerea vehiculului, în condiţiile Codului contravențional, până la pornirea unui proces penal în care să i se aducă o acuzație în materie penală, nu i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6§1 din Convenţie, deoarece procesul penal ca atare a fost pornit ulterior la 27 februarie 2023, respectiv simpla invocare a unor cauze examinate de CtEDO ce nu au tangenţă cu cauza dedusă judecăţii, în viziunea instanței este inadmisibilă.

La fel, nu vor fi reţinute nici argumentele părţii apărării pe faptul că prin hotărîri definitive şi irevocabile au constatat o abatere ale organelor de drept potrivit exigenţelor art. 63 Cod de procedură penală (a se vedea Decizia Curţii de Apel Cahul din 23.12.2021 - Dosarul nr.l-

[3] hotărârea Ommer v. Germania (nr.2), hotărârea din 13 noiembrie 2008, §69; Coeme şi alţii v. Belgia, hotărârea din 22 iunie 2000, §133; Barry v. Irlanda, hotărârea din 15 decembrie 2005, §35; Novikas v. Lituania, hotărârea din 20 aprilie 2010, §23; Strategies şi Communications şi Dumoulin v. Belgia, hotărârea din 15 iulie 2002, §42; Lindkvist v. Danemarca, decizia din 9 septembrie 1998, §2

20136235-05-lr-28092021, Decizia Curţii de Apel Cahul din 02.03.2022 - Dosarul nr. l-21061681-05-lr-04012022 şi alte decizii), or, conform art. 101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Tot aici instanța reține că, jurisprudența, bineînțeles, nu are aceeaşi autoritate ca şi legea. Legea se impune instanţelor judecătoreşti prin ea însăşi, pe când deciziile tribunalelor nu constituie un adevărat izvor formal al dreptului decât când, în urma unor repetate soluţii în acelaşi sens, nu se mai revine asupra lor şi sunt considerate ca formând o regulă de drept obligatorie, reprezentând o *emanaţie* a practicii judiciare.

Pe de altă parte, deciziile invocate de către partea apărării vin în contradicție cu Decizia Curții Supreme de Justiție din 25.10.2022 (dosarul 1ra-808/2022)[4]

Astfel, instanța de judecată, ținând cont de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului se probează incontestabil vinovăția inculpatului Croitoru Mircea de comiterea infracțiunii art. 264[1] alin. (1) Cod penal, conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Concluzia instanţei de judecată este justificată de următoarele considerente: Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor, stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte infracţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1) şi alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Materialele cauzei penale şi în special probele cercetate în şedinţa de judecată permit cu certitudine a constata că în speţă sunt întrunite elementele constitutive ale infracţiunii de

[4] https://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=22049

conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, infracţiune prevăzută de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

În acest sens se reţine că, *obiectul juridic principal* al infracţiunii indicate îl reprezintă relaţiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Prin urmare, infracţiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prevăzută la art.264[1] alin. (1) Cod penal, se evidențiază prin faptul că nu are nici obiect material și nici victimă.

La rândul său, art. 18 al Legii privind siguranța traficului rutier stabilește, printre altele, că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

Latura obiectivă a infracţiunii specificate la art. 264[1] alin. (1) Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope sau de alte substanțe cu efecte similare; 2) mijlocul de săvârșire a infracţiunii, și anume - mijlocul de transport în sensul art. 132 Cod penal.

În partea ce ţine de *latura obiectivă* a infracţiunii comise de Croitoru Mircea, în speţă, aceasta s-a materializat prin acţiunile sale intenționate, când deţinând permisul de conducere nr. *****din 25.04.2001, valabil pentru categoriile de vehicule ”A, B, C, H”, precum şi certificatul de tractorist-mecanic seria ATM nr. 020922 eliberat la data de 14.03.2000 de ISST „Intehagro” pentru categoriile ”A, C, F”, acţionând contrar prevederilor pct. 10, alin. 1) lit. b), pct. 14 lit. a) Regulamentului Circulaţiei Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit cărora: *”...persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele Regulamentului”,* totodată, că ”*... conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate ”,* în continuarea acţiunilor sale fiind în stare de ebrietate alcoolică inadmisibilă, la data de 13 aprilie 2024, aproximativ la orele 13.50 min, aflîndu-se în s. *****, r-nul Cantemir, având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în continuarea acţiunilor sale infracţionale, fiind în stare de ebrietate alcoolică inadmisibilă, a condus tractorul de modelul „T 30 69”, nr/î *****, deplasându-se pe drumul public din localitate, fapt constatat în procesul verificării acestuia de către angajaţii INSP al IGP, în procesul testării alcoolscopice cu aparatul de tipul „Drager alcotest 6810”, cu nr. ARFN 0010, fiindu-i constatată conform extrasului nr. 4615, concentraţia vaporilor de alcool in aerul expirat de 1,10 mg/1, ceea ce conform prevederilor art. 134[12] Cod Penal, corespunde stării de ebrietate alcoolica cu grad avansat.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod penal, este persoana fizică care a atins vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracţiunii, condiţie întrunită în speţă, în plus subiectul are calitatea specială de persoană care deține permis de conducere și nu este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Latura subiectivă a infracţiunii în cauză s-a materializat prin intenția directă a inculpatului Croitoru Mircea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

În speţă se constată, atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru tragerea lui Croitoru Mircea la răspundere penală, iar, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Astfel, instanţa reține că probele administrate, inclusiv declarațiile martorilor Dimici Andrei și Dobrin Denis demonstrează incontestabil vinovăția lui Croitoru Mircea în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Motive de a pune la îndoială declarațiile martorilor Dimici Andrei și Dobrin Denis, de a nu le considera veridice, instanța de judecată nu a constatat.

Versiunea inculpatului Croitoru Mircea expusă la judecarea cauzei privitor la faptul că a consumat 150 ml de rachiu după ce a fost oprit de către colaboratorii de poliție, după ce a lăsat tractorul la un vecin și a coborât din vehicul, instanța o apreciază ca pe o metodă de apărare aleasă de inculpat pentru a evita răspunderea penală pentru infracțiunea comisă, or versiunea respectivă nu este susținută de nici o probă pertinentă și concludentă.

Instanța reține că, inculpatul a declarat că a consumat un pahar de vin ”la praznic” și s-a urcat la volanul tractorului, respectiv instanța constată că acesta a condus tractorul pe traseu, iar la apariția echipajului de poliție la somația polițiștilor de a întoarce tractorul, s-a enervat și din acest motiv a consumat 150 ml de rachiu, după care s-a prezentat în fața polițiștilor, care i-au cerut actele la control și i-au cerut să treacă testul la alcoolemie, el fiind de acord, iar rezultatul testării a demonstrat o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,10 mg/l.

Instanța reiterează că inculpatul este posesor de permis de conducere, prin urmare la întrebarea instanței a declarat că cunoaște Regulamentul Circulației Rutiere, care îl obligă potrivit pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere să nu conducă vehiculul în stare de ebrietate, respectiv instanța nu este convinsă de veridicitatea versiunii inculpatului, or care a fost necesitatea ca inculpatul deja aflându-se în starea de frică din cauza cunoașterii sale personale a faptului că a consumat ”la praznic” și s-a urcat la volan, fiind deja îngrijorat că pentru fapta sa va fi posibil tras la răspundere de către angajații poliției, și-a agravat intenționat situația consumând rachiu, cunoscând în mod deliberat că de către angajații poliției i se va cere să treacă testul alcoolscopic.

Mai mult ca atât, dacă versiunea inculpatului ar corespunde adevărului, atunci martorii Dimici Andrei și Dobrin Denis ar fi depistat nemijlocit recipientul în care se afla alcoolul, la fel acesta din urmă putea să-și prezinte versiunea polițiștilor arătând asupra recipientului care urma să fie recunoscut în calitate de corp delict, ca o dovadă ce urma să demonstreze versiunea inculpatului.

În aceiași ordine de idei, instanța va aprecia sub un unghi critic și declarațiile martorului Pleș Mihail, care în viziunea instanței sunt părtinitoare și făcute în folosul inculpatului pentru a-l ajuta să-și ușureze situația și astfel a evita răspunderea penală pentru infracțiunea comisă, or instanța constată că la urmărirea penală inculpatul s-a folosit de dreptul său procesual de a tăcea, iar versiunea expusă de către inculpat a fost prezentată doar instanței de judecată, la fel și cea a martorului Pleș Mihail, prin urmare există probabilitatea unei înțelegeri prealabile între inculpat și martor având în vedere că cel din urmă este cumnatul inculpatului, ca martorul să susțină o versiune coordonată de comun acord pentru induce în eroare instanța de judecată.

Instanța nu este convinsă de veridicitatea versiunii martorului Pleș Mihail, și că ar fi existat ipotetic o stare de extremă necesitate în acțiunile inculpatului, or în speță din declarațiile martorului din ședința de judecată instanța a constatat că martorul a utilizat sintagme ipotetice *„putea să fie strivit de mașină el aflându-se între mașină și copac” „putea să fie vătămat”* , la fel martorul a declarat că inculpatul nu a mai ajuns la locul solicitat, iar fiul său a mers după cablul de tractare și în final automobilul a fost chipurile scos de către o altă persoană cu un tractor ce efectua lucrări agricole pe deal.

Așadar, instanța nu este convinsă că martorul Pleș Mihail se afla într-o situația extremă iar inculpatul ar fi fost singura persoană care putea acorda ajutor, or perioada de timp ipotetică cât fiul său a fost după cablul de tractare, viața lui Pleș Mihail nu a fost în pericol, iar după ce a fost scos automobilul martorul Pleș Mihail afirmă că nu a suferit nici o vătămare, ceea ce denotă că versiunea martorului este una inventată și coordonată cu inculpatul pentru a-l dezvinovăți.

În final, instanța nu va reține nici alegațiile părții apărării că tractorul nu a fost condus de către inculpat pe un drum public ci printr-o râpă sau terenuri agricole, or din analiza probei video cercetate în ședința de judecată se constată incontestabil faptul că tractorul a fost stopat în timp ce se deplasa prin localitatea satului pe drum, unde se observă case de locuit, iar colaboratorii de poliție cu ajutorul semnalului sonor și girofarului au stopat tractorul.

La fel, într-o secvență video, inculpatul la întrebarea colaboratorului de poliție declară că s-a urcat la volanul tractorului pentru a aduce niște lemne pentru un nepot, iar în altă secvență video după ce inculpatul a trecut testarea alcoolscopică prin suflarea în aparatul Drager, la întrebarea polițistului inculpatul declară că a consumat la praznic, iar la afișarea rezultatului testării alcoolscopice de 1,10 mg/l a vaporilor de alcool în aerul expirat, inculpatul declară că este de acord cu rezultatul testări și nu dorește să-i fie prelevate probe de sânge.

Așadar, proba video demontează incontestabil versiunea inculpatului și a martorilor Pleș Mihail, Leon Alexandru, expusă în instanța de judecată, ceea ce încă odată confirmă ipoteza instanței de judecată privitor la faptul că versiunea este una inventată, astfel se atestă cu certitudine faptul că tractorul a fost condus de către inculpat pe un drum public care potrivit pct. 7 din Regulamentul circulației rutiere, reprezintă orice cale de comunicaţie terestră, inclusiv construcţiile artificiale şi drumurile rudimentare, deschisă pentru circulaţia vehiculelor şi a pietonilor, administrată de un organ abilitat, precum și drumurile de acces pe teritoriile care nu se află în imediata apropiere a drumului. Pe lîngă părţile carosabile, elemente ale drumului se consideră benzile de separare, trotuarele, acostamentele, şanţurile şi decorurile.

Astfel, concluzionând cele relatate, instanța constată că declarațiile martorilor Dimici Andrei și Dobrin Denis, exprimă o versiune mai aproape de adevăr despre circumstanțele petrecute la 13 aprilie 2024 ora 13^{50}, decât versiunea expusă de partea apărării că inculpatul a consumat băuturi alcoolice după ce a stopat vehiculul, care în viziunea instanței denotă faptul adoptării a unei strategii la judecarea cauzei de evitare a răspunderii penale și a inducerii în eroare a instanței.

Astfel, din probatoriul administrat instanța deduce cu certitudine că fapta incriminată inculpatului se confirmă cu certitudine și că inculpatul Croitoru Mircea se face vinovat de infracțiunea care i se incriminează de către acuzatorul de stat, respectiv instanța va aplica o pedeapsă în limitele stabilite de lege.

În rest, cât privește argumentele apărătorului inculpatului, care a solicitat achitarea inculpatului pornind de la ideea că fapta nu întrunește elementele infracțiunii sau încetarea procesului, instanța de judecată reține că poziția inculpatului privind nevinovăția lui în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

În același context, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanţa de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații şi nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Astfel, instanța de judecată stabilește în concluzie că vinovăția inculpatului a fost dovedită în acest caz și pentru aceasta ei urmează a fi condamnat în numele legii.

Cu referire la individualizarea și stabilirea pedepsei:

La acest capitol, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, prin prisma prevederilor art. 7, 61, 75 şi 78 Cod penal, la stabilirea pedepsei penale, instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

În acest sens, instanţa de judecată reţine că, reieşind din prevederile art.16 alin. (2) şi art.264[1] alin.(1) din Codul penal în vigoare la data săvârşirii faptei (în redacția Legii nr. 311 din 26.10.2023, în vigoare din 24.11.2023), Croitoru Mircea a săvârşit o infracţiune uşoară, pentru care legea penală prevedea drept pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Partea acuzării a solicitat aplicarea faţă de inculpat a unei pedepse penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, dat fiind faptul că i s-a demonstrat vina.

Apărătorul a pledat pentru achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privinţa lui Croitoru Mircea, au fost stabilite și invocate de către acuzatorul de stat: *săvârşirea pentru prima dată a unei infracţiuni uşoare.*

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privinţa lui Croitoru Mircea, *nu au fost stabilite și invocate de acuzatorul de stat*.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

În acest mod, reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal, a sancţiunii normei penale speciale incriminate şi din alte circumstanţe nominalizate supra, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii în mărime de 200 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, ar fi echitabilă şi justificată de circumstanţele cauzei şi ar realiza scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

La adoptarea hotărîrii judecătoreşti prin care instanţa aplică pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii, preşedintele şedinţei de judecată după pronunţarea hotărîrii judecătoreşti explică esenţa acestei pedepse şi consecinţele încălcării prevederilor legale în cadrul executării acestei pedepse, despre ce se face mențiune în procesul verbal al şedinţei de judecată. De la condamnat se ia în scris un angajament prin care acesta se obligă să se prezinte la serviciul de executare de la locul de trai în termenul prevăzut de lege.

În hotărârea judecătorească urmează a fi indicate doar categoria pedepsei aplicate şi mărimea pedepsei fără a specifica locul nemijlocit al executării pedepsei şi durata zilnică a executării pedepsei, ultimele fiind de competenţa organului care pune în executare munca neremunerată în folosul comunităţii.[5]

Totodată, în acord cu prevederile art. 67 alin. (3) Cod penal, instanța atenționează pe inculpat, că în caz de eschivare cu rea-voință de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, conform prevederilor art. 21^1 alin. (3) din Legea nr.131-XVI din 07.06.2007 „privind siguranța traficului rutier", organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele ridicate pentru anularea acestora.

La caz, acuzatorul de stat în actul de învinuire a indicat că, inculpatul Croitoru Mircea este posesor al permisului de conducere nr. *****, valabil pentru categoriile de vehicule "A", "B", "C", "H" precum și certificatul de tractorist-mecanic seria ATM nr. 020922 eliberat la data de 14.03.2000 de ISST „Intehagro" pentru categoriile "A, C, F".

Instanța reține că potrivit pct.5 al Regulamentului privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23.03.2022, *„Conducătorul unui vehicul condus pe drumurile publice trebuie să posede dreptul de conducere a vehiculului din categoria/subcategoria vehiculului condus. Dreptul de a conduce un vehicul se confirmă prin permisul de conducere, în care este indicată categoria/subcategoria de vehicul pentru care se dispune de dreptul de a conduce, sau prin înregistrarea acestui drept în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule".*

Potrivit pct. 6 al Regulamentului, în funcție de tipul, destinația și particularitățile tehnice, vehiculele pentru a căror conducere este necesară deținerea unui drept special, confirmat prin permis de conducere, se divizează în următoarele categorii și subcategorii: 17) categoria H – tractor, mașină autopropulsată (pe șenile sau pe roți), care efectuează lucrări agricole, de construcție a drumurilor, lucrări de terasare, de transport și alte lucrări în agregat cu mașinile (uneltele) remorcate, suspendate sau staționare.

Potrivit pct. 50 al Regulamentului, pentru admiterea cererii și constituirea dosarului privind eliberarea permisului de conducere, solicitantul acestui serviciu urmează să întrunească lipsa restricțiilor menționate la pct. 4 și să prezinte la subdiviziunea competentă, după caz, documentele prevăzute la pct. 22 subpct. 1), 2), 5), 6), 7), 8), 9), pct. 38 subpct. 1) și 2), precum și următoarele documente: 4) certificatul de tractorist-mecanic, pentru persoanele care solicită înscrierea în permis a dreptului de a conduce autovehicule din categoria H deținut.

---

[5] pct. 8. din Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 04.07.2005, nr.8 Despre aplicarea de către instanţele judecătoreşti a unor prevederi ale legislaţiei naţionale şi internaţionale privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii şi executarea acestei pedepse

Astfel, din normele legale precitate supra, instanța constată că la obţinerea unui permis de conducere cu categoria „H” este necesară deţinerea unui certificat de tractorist, prin urmare instanța de judecată găseşte de cuviință a dispune anularea doar a permisului de conducere, nu și a certificatului de mecanic-tractorist, având în vedere că acesta din urmă constituie un document separat adiacent care este obligatoriu pentru a obține un permis de conducere cu categoria „H”, iar în cele din urmă permisul de conducere atestă dreptul de a conduce vehicule pe drumurile publice.

Reieșind din faptul că instanța a decis anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar eliberarea permiselor de conducător de autovehicul este de competența I.P. ”Agenției Servicii Publice”, având în vedere prevederile legale citate supra, permisul de conducere nr. *****, valabil pentru categoriile de vehicule ”A”, ”B”, ”C”, ”H” pe numele lui Croitoru Mircea, urmează fi predat de către condamnat către organul care urmează să supravegheze executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, care la rândul său, îl va expedia în adresa IP „Agenția Servicii Publice”, pentru anulare.

În altă ordine de idei, instanţa de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.10), 11), 13), 14) şi 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În acest sens, instanţa de judecată remarcă faptul că pretenţii de ordin civil şi pagube materiale în speţă nu au fost înregistrate/invocate.

Cu referire la corpurile delicte:

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict: CD-ul cu înregistrările video realizate la 13 aprilie 2024, recunoscut şi anexat la materialele dosarului penal prin ordonanța OUP al IP Cantemir din 10 iunie 2024, a-l păstra la materialele prezentului dosar penal pe tot parcursul păstrării dosarului penal.

Cu referire la cheltuielilor judiciare solicitate de către acuzatorul de stat:

Potrivit prevederilor art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal; Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În conformitate cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Astfel, suma în cuantum de 28,85 lei solicitată de către procuror ca să fie încasată de la inculpat în folosul statului, constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea testului alcoolscopic nr. 4615 din 13.04.2024, ora 14:08, cu aparatul „Drager Alcotest 6810”, pe numele

lui Croitoru Mircea, și a fost efectuat anterior începerii urmăririi penale care a fost dispusă la data de 15 aprilie 2024 (f.d.1).

Respectiv, în viziunea instanței, această sumă nu constituie cheltuieli în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, ci niște acțiuni de constatare premergătoare pornirii urmăririi penale.

Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului îşi are temeiul în necesitatea desfăşurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit. Or, într-o situaţie contrară, acest principiu nu-şi mai are valoarea.

În conformitate cu prevederile art. 67, 264^1 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 311 din 26.10.2023, în vigoare din 24.11.2023), art. 382 - 389 Cod de procedură penală, instanța,

C O N D A M N Ă:

pe ***Croitoru Mircea *****,*** *născut la *****, IDNP: *****,* recunoscându-l vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 311 din 26.10.2023, în vigoare din 24.11.2023), stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 200 (două sute) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui ***Croitoru Mircea *****,*** *IDNP: ******, prin prezenta sentință că potrivit art. 67 alin. (2^2) Cod penal, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Permisul de conducere nr. *****, valabil pentru categoriile de vehicule ”A”, ”B”, ”C”, ”H” pe numele lui ***Croitoru Mircea *****,*** *IDNP: ******, urmează fi predat de către condamnat către organul care urmează să supravegheze executarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, care la rândul său, îl va expedia în adresa IP „Agenția Servicii Publice”, pentru anulare.

În conformitate cu art.162 Cod de procedură penală, corpul delict a-l păstra la materialele prezente cauze pe tot parcursul păstrării acesteia.

Se respinge solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud sediul Central Cahul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir).

Președintele ședinței,
Judecător **Mihail OSADCII**